

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 8C/198/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112228997
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Svrčková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2023:5112228997.25

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Renátou Svrčkovou v spore žalobkyne: V. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. S. W. XX, M., právne zastúpená Advokátska kancelária JUDr. Chlapík s. r. o., so sídlom Sládkovičova 167/13, 010 01 Žilina, IČO: 47 232 072 proti žalovanému: X. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXXX/XX, XXX XX M., právne zastúpený Mgr. Evou Máťašovou, advokátkou, so sídlom Suché Miesto 14, 900 25 Chorvátsky Grob, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, takto

rozhodol:

I. Vyporiadava bezpodielové spoluvlastníctvo žalobkyne a žalovaného tak,

že do výlučného vlastníctva žalobkyne prikazuje :

- montovateľnú chatku v Z. v hodnote 4.000,-eur.

- osobné motorové vozidlo zn. X.-M., evidenčné číslo M. v hodnote 5.000,-eur,

do výlučného vlastníctva žalovaného prikazuje :

- byt číslo XX na X. poschodí, vo vchode č. XX bytového domu súp. č. XXXX, postaveného na pozemku CKN parcela č. XXXX/XX, podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve o veľkosti 6528/591446, zapísaného na LV č. XXXX pre katastrálne územie W.I M.c.č, obec M.č, okres M.č, spoluvlastnícky podiel o veľkosti 6528/591446 na pozemku CKN parcela č. XXXX/XX zastavaná plocha a nádvorie o výmere 1565 m², zapísané na LV č. XXXX, pre katastrálne územie W.I M.c.č., obec M.c.č, okres M.c.č, všetko v hodnote 130.000,-eur,

- nebytový priestor č. X (garáž), nachádzajúci sa na prízemí bytového domu súp. č. XXXX, vo vchode č. XX, postaveného na pozemku CKN parcela č. XXXX/XX zastavaná plocha a nádvorie o výmere 1565 m², podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve o veľkosti 2070/591446, zapísané na LV č. XXXX, pre katastrálne územie W.I M.c.č, obec M.č, okres M.č, v hodnote 10.000,-eur,

- nebytový priestor č. XX (garáž), nachádzajúci sa na prízemí stavby Hromadných garáží súp. č. XXXX, vo vchode č. X, postavené na pozemkoch CKN parcela č. XXX/XX zastavaná plocha a nádvorie o výmere 564 m² a CKN parcela č. XXX/XX zastavaná plocha a nádvorie o výmere 97 m², podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve a spoluvlastnícky podiel k pozemkom CKN parcela č. XXX/XX zastavaná plocha a nádvorie o výmere 564 m² a CKN parcela č. XXX/XX zastavaná plocha a nádvorie o výmere 97 m², o veľkosti 1740/62400, zapísané na LV č. XXXX, pre katastrálne územie W.I M.c.č, obec M.č, okres M.č, v hodnote 9.000,-eur,

- osobné motorové vozidlo zn. Š.Z. J., evidenčné číslo M. v hodnote 900,-eur.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť zostatok úveru č. XXXXXXXXXXXX voči Slovenskej sporiteľni, a.s., so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, IČO : 00 151 653, na základe Zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 12.11.2010 vo výške 23.247,64 eur.

III. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni na vyrovnanie podielov z vyporiadavaného bezpodielového spoluvlastníctva manželov sumu 8.898,20 eur, a to v lehote do 90 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenu Okresnému súdu Žilina dňa 23.08.2012 domáhala proti žalovanému vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Žalobu odôvodnila tým, že manželstvo strán sporu bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Žilina č.k. 7C/83/2011 zo dňa 08.08.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 08.09.2011 (manželstvo uzatvorené dňa XX.XX.XXXX, právoplatne rozvedené 08.09.2011).

2. Okresný súd Žilina pôvodne vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 8C/198/2012 zo dňa 03.08.2021, ktorým vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo žalobkyne a žalovaného takto: I. výrok - do výlučného vlastníctva žalobkyne sa prikazujú: montovateľná chatka v Z. v hodnote 4.000,-eur, osobné motorové vozidlo X. M. evidenčné číslo M. v hodnote 5.000,-eur, do výlučného vlastníctva žalovaného sa prikazujú: byt číslo XX na X. poschodí vo vchode č. XX bytového domu súp. číslo XXXX, postaveného na pozemku CKN parcela č. XXXX/XX, vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu súpisné číslo XXXX, o veľkosti 6528/591446, zapísaného na LV č. XXXX pre katastrálne územie W.IZ. M.č, obec M.č L. J.kres M.č, vrátane spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 6528/591446 na pozemku CKN parcela č. XXXX/XX, zastavané plochy a nádvoria o výmere 1.565 m², zapísaného na LV č. XXXX pre katastrálne územie W.I M.c.č, obec M.č a okres M.č, všetko v hodnote 93.700,-eur, nebytový priestor č. X (garáž), vo vchode č. XX, prízemie bytového domu súpisné číslo XXXX, v podiele priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a na príslušenstve o veľkosti 2070/591446, zapísaného na LV č. XXXX pre katastrálne územie W.I M.c.č, obec M.č a okres M.č, v hodnote 10.000,-eur, nebytový priestor č. XX (garáž), vo vchode č. X, prízemie hromadných garáží, v podiele priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve a spoluvlastnícky podiel k pozemku o veľkosti 1740/62400, zapísaného na LV č. XXXX pre katastrálne územie W.I M.c.č, obec M.č a okres M.č, v hodnote 9.000,-eur, osobné motorové vozidlo Š. J. evid. č. M. v hodnote 900,-eur, II. výrok - žalovaný je povinný zaplatiť zostatok hypotekárneho úveru č. XXXXXXXXXX voči SLSP, a.s. na základe Zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 12.11.2010 vo výške 29.917,60 eur, III. výrok - žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni na vyrovnanie podielov z vyporiadavaného bezpodielového spoluvlastníctva manželov sumu 28.393,36 eur do 90 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, IV. výrok - žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

3. Proti uvedenému rozsudku podal odvolanie žalovaný. Krajský súd Žilina uznesením č.k. 7Co/7/2022-914 zo dňa 13.04.2022 rozhodol tak, že rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení uznesenia odvolací súd okrem iného uviedol, že súd prvej inštancie síce vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, avšak z výsledku vykonaného dokazovania nedospel k správnym skutkovým zisteniam. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že predmetné nehnuteľnosti ako byt č. XX a garáž č. X patria do BSM, nestotožnil sa ale s postupom pokiaľ neprihliadol na mieru zásluhovosti, mieru pričinenia sa žalovaného na získanie nehnuteľnosti konkrétne bytu č. XX a nebytového priestoru č. X. Odvolací súd poukázal na to, že obsahom spisového materiálu bola aj Dohoda o prevode členských práv k bytu zo dňa 23.06.1999, ako aj Dohoda o prevode členských práv ku garáži zo dňa 23.06.1999, nevyporiadal sa s čl. V obsiahnutom v jednotlivých dohodách, podľa ktorého: prevod sa uskutočňuje v priamom príbuzenskom pomere z otca na syna so všetkými právami a povinnosťami, vrátane 2-izbového družstevného bytu s členským podielom, prevod sa uskutočňuje v priamom príbuzenskom pomere z otca na syna so všetkými právami a povinnosťami členského podielu na garáž, ale posúdenie vôle otca žalovaného pri prevode členských práv k bytu, resp. ku garáži vyhodnotil v zmysle rozhodnutia Okresného súdu Žilina sp. zn. 18C/399/2012, pričom v predmetnom konaní o vyporiadanie BSM súd nie je viazaný vyriešením tejto otázky zo strany či už prvostupňového alebo odvolacieho súdu v konaní sp. zn. 18C/399/2012. Odvolací súd poukázal na listinné dôkazy obsiahnuté v súdnom spise, z ktorých jednoznačne vyplýva vôľa otca žalovaného previesť členské práva, či už k bytu, resp. nebytovému priestoru výslovne na žalovaného ako na svojho otca, ďalej poukázal na to, že mieru zásluhovosti o nadobudnutie bytu č. XX, resp. garáže č. X súd v konaní vedenom pod sp. zn. 18C/399/2012 neskúmal s tým, že v ďalšom konaní súd prvej inštancie zohľadní žalovaným poukazovaný Nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS/537/2012-37 z 13.03.2013, rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR zo dňa 04.07.2013 sp. zn. 22Cdo/209/2012, svoj prípadný odklon od uvedených rozhodnutí riadne zdôvodní.

4. Podľa § 391 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (CSP), ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

5. Podľa § 143 Občianskeho zákonníka, v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnenému nástupcovi pôvodného vlastníka.

6. Podľa § 149 ods. 1 až 5 Občianskeho zákonníka: (1) Ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20191201>>. (2) Ak dôjde k vyporiadaniu dohodou, sú manželia povinní vydať si na požiadanie písomné potvrdenie o tom, ako sa vyporiadali. (3) Ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd. (4) Ak do troch rokov od zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov nedošlo k jeho vyporiadaniu dohodou alebo ak bezpodielové spoluvlastníctvo manželov nebolo na návrh podaný do troch rokov od jeho zániku vyporiadané rozhodnutím súdu, platí, pokiaľ ide o hnutelné veci, že sa manželia vyporiadali podľa stavu, v akom každý z nich veci z bezpodielového spoluvlastníctva pre potrebu svoju, svojej rodiny a domácnosti výlučne ako vlastník užíva. O ostatných hnutelných veciach a o nehnuteľných veciach platí, že sú v podielovom spoluvlastníctve a že podiely oboch spoluvlastníkov sú rovnaké. To isté platí primerane o ostatných majetkových právach, ktoré sú pre manželov spoločné. (5) Ak sa po vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov rozhodnutím súdu alebo dohodou objaví majetok, ktorý nebol zahrnutý v rámci vyporiadania, platí preň domnienka uvedená v odseku 4.

7. Vyporiadanie BSM rozhodnutím súdu sa musí týkať majetku, ktorý podľa ustanovení § 143 Občianskeho zákonníka patril do BSM a ako spoločný existoval ku dňu jeho zániku. Dispozícia s predmetom konania je upravená v ustanovení § 216 ods. 2 CSP, z ktorého vyplýva, že súd môže prekročiť žalobný návrh a prisúdiť viac, než čoho sa strany domáhajú iba vtedy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Jedným z príkladov, kedy z hmotného práva vyplýva určitý spôsob vyporiadania vzťahu medzi stranami je i vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Podľa § 150 Občianskeho zákonníka sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké (princíp parity). Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby mu bolo uhradené čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok a je povinný nahradiť, čo zo spoločného majetku bolo vynaložené na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliada k tomu, ako sa každý z manželov staral o rodinu a k tomu, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia je treba vziať na zreteľ tiež starostlivosť o deti a obstarávanie spoločnej domácnosti. Súd pri určení výšky podielov prihliadne na uvedené zásady. Z tohto ustanovenia teda vyplývajú dve fázy vyporiadania: najprv kvantitatívne, kedy je zistený rozsah a cena vyporiadavaných vecí a potom vyporiadanie kvalitatívne, kedy dochádza (spravidla) k rozdeleniu vecí medzi účastníkov, prípadne, výlučným vlastníkom vecí sa stáva jeden z manželov s povinnosťou vyporiadať finančne podiel druhého. Podiely oboch manželov na majetku patriacom do bezpodielového spoluvlastníctva môžu byť stanovené aj inak ako v rovnakej výške. Disparita podielov pri vysporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov môže byť vyjadrená nielen percentuálne alebo zlomkom, ale i prikázaním určitej veci len jednému z manželov bez toho, aby bol ohľadne nej zaviazaný na finančné vyrovnanie. Výnimočné priznanie väčšieho podielu pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov nemožno odôvodniť väčšími zásluhami o vytvorenie majetku, ak mal jeden z manželov na to lepšie predpoklady (vzhľadom na svoje vzdelanie, schopnosti, profesiu, zdravie a podobne) než druhý manžel, ktorému však nemožno vytknúť, že pri starostlivosti o rodinu, pri nadobúdaní a udržiavaní spoločných vecí, pri starostlivosti o dieťa a pri zaobstarávaní spoločnej domácnosti nevyužíval svoje možnosti a schopnosti. Prichádzalo by to do úvahy v prípadoch, ak by jeden z manželov nevyužíval pri nadobúdaní a udržiavaní spoločných vecí, pri starostlivosti o deti a rodinu a pri zaobstarávaní spoločnej domácnosti svoje možnosti a schopnosti a svoje povinnosti neplnil riadne alebo v prípadoch, v ktorých žili manželia oddelene a nadobúdali veci do bezpodielového spoluvlastníctva, napr. vo svojich oddelených bydliskách. V prípade, že spoločné veci nemožno rozdeliť medzi manželov presne podľa veľkosti ich podielov, nie je vylúčené, aby pri vysporiadaní tomu z manželov, ktorý dostal veci zo spoločného majetku vo vyššej hodnote, než je jeho podiel, bolo uložené poskytnúť druhému manželovi vyrovnanie v peniazoch. Pre

vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov je rozhodná nielen tá skutočnosť, že určitá vec v dobe jeho zániku ako spoločná existovala, ale i to, v akom stave vec bola (napr. jej kvalita, vek, miera opotrebenia a podobne).

8. V konaní o vyporiadanie BSM súd vychádza zo skutkového opisu veci tak, ako ho vykonali strany sporu, ale nie je viazaný návrhmi strán, a to ani pokiaľ ide o rozsah spoluvlastníctva, ani pri posúdení právnej otázky, či určitý majetok patrí do nevyporiadaného BSM. V zmysle ustálenej judikatúry platí zásada, že predmet vyporiadania BSM súdom určujú strany sporu. Hmotnoprávna úprava (Občiansky zákonník) vymedzuje tiež základný rámec pre spôsob rozhodnutia súdu ako i proces dokazovania v tých súdnych konaniach, v ktorých sa má práve za pomoci autoritatívneho rozhodnutia na to povolaného orgánu štátu reagovať na stav nechoty rozvedených manželov dospieť k vyporiadaniu BSM dohodou (majúcou samozrejme pred rozhodnutím súdu prednosť). Spomenutým rámcom pre spôsob rozhodnutia je principiálna potreba zahrnutia (súdom) do výroku rozhodnutia o vyporiadaní BSM všetkého, čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva a predstavuje vec, právo alebo inú majetkovú hodnotu z povahy veci nevylúčené z režimu občianskoprávných vzťahov, čo zároveň nespadá do zákonného výpočtu predmetov právnych vzťahov, nemajúcich zdieľať režim BSM a čo napokon existovalo (právne a aj fyzicky) v čase zániku BSM a existuje aj v čase rozhodovania o vyporiadaní. Zásadou tu je, že aj aktíva či pasíva BSM, reprezentované buď majetkovými právami (požadávkami) alebo dlhmi, sa súčasťou výroku rozhodnutia o vyporiadaní BSM (rozsudku alebo zmier schvaľujúceho uznesenia) môžu stať len vtedy, ak tieto tvoria súčasť vyporiadavaného BSM, ak (obdobne ako veci) existujú ešte aj v čase rozhodovania o vyporiadaní a ak jestvuje prinajmenšom požiadavka právnej istoty, pre ktorú sa javí nevyhnutným celkom jednoznačné určenie toho z bývalých manželov, komu by buď právo alebo záväzok voči tretej osobe mali pripadnúť.

9. Rozsudkom Okresného súdu Žilina č.k. 7C/83/2011 zo dňa 08.08.2011 bolo manželstvo strán sporu, uzavreté dňa 10.08.1996, rozvedené, rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 08.09.2011. Podľa § 148 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zánikom manželstva zanikne i bezpodielové spoluvlastníctvo manželov. Z uvedeného vyplýva, že strany sporu mohli majetok nadobúdať do bezpodielového spoluvlastníctva manželov v čase od 10.08.1996 do 08.09.2011, kedy rozvodom ich manželstva došlo k zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

10. Počas trvania manželstva strany sporu nadobudli a do masy bezpodielového spoluvlastníctva manželov patrí (aj s poukazom na názor odvolacieho súdu) ako aktíva a to: byt č. XX na X. poschodí, vo vchode č. XX bytového domu súp. č. XXXX, postaveného na pozemku CKN parcela č. XXXX/XX, podiel priestorov na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve, zapísané na LV č. XXXX, k.ú. W.I M.c.č, okres M.č, spoluvlastnícky podiel o veľkosti 6528/591446 na pozemku CKN parcela č. XXXX/XX, zapísané na LV č. XXXX, k.ú. W.I M.c.č, okres M.č, nebytový priestor č. X (garáž), nebytový priestor č. XX (garáž), montovateľná chatka v Z., osobné motorové vozidlo zn. X. M., osobné motorové vozidlo zn. Škoda Octavia. Ako pasíva BSM sporné strany zhodne uviedli spotrebný úver č. XXXXXXXXXXXX (ktorý už bol splatený) a zostatok úveru v Slovenskej sporiteľni na základe Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 12.11.2010.

11. Po rozhodnutí odvolacieho súdu bolo súdu dňa 27.06.2022 doručené vyjadrenie otca žalovaného zo dňa 17.06.2022, v ktorom uviedol, že byt, ktorý patrí do BSM strán sporu a to byt č. XX a garáž č. X, bol síce prevedený za trvania ich manželstva, avšak jeho vôľa previesť členské práva a povinnosti k bytu smerovala len k tomu, aby na základe Dohody o prevode práv a povinností spojených s členstvom v družstve, predmetom ktorej bol byt č. XX, ako i na základe Zmluvy o prevode členských práv ku garáži č. X, bol poberateľom práv iba jeho syn (žalovaný). Nikdy by nebol súhlasil s tým, aby členské práva a povinnosti k predmetnému bytu a garáži nadobudla aj žalobkyňa, rovnako aby nadobudla aj členský podiel, pretože prevod sa uskutočnil v priamom príbuzenskom pomere z otca na syna, so všetkými právami a povinnosťami vrátane dvojizbového družstevného bytu i s členským podielom a tiež ku garáži. Dokonca aj kúpnu cenu za odkúpenie oboch nehnuteľností na základe zmlúv zaplatil on. Žalovaný v podaní zo dňa 04.08.2022 podal návrh na výsluch svedka - otca žalovaného.

12. Vo veci sa konalo pojednávanie dňa 22.09.2022, na ktorom bol vykonaný výsluch žalobkyne a zároveň bol vykonaný výsluch svedka E.. V. U.čE. (otca žalovaného). Svedok na pojednávaní uviedol, že za ten byt platil všetko on, bolo to z jeho peňazí, chcel to len na syna prepísať, členský podiel a veci okolo toho, na žalobkyňu nič nepreviedol, ani nijaký titul netvrdil. Bol jednoznačne za to, že to prevedie iba

na syna. Mal v úmysle previesť členské práva iba na syna, nie na nevestu (žalobkyňa). Členský podiel do bytového družstva platil on, všetky poplatky, ktoré súviseli s prevodom platil on, bolo to cca 35.000,- Sk. Dával byt iba synovi a vedomosť o tom, že je tam uvedená aj žalobkyňa (nevesta), že vlastníkom bytu je jeho syn a nevesta sa dozvedel v roku 2011, keď si uplatňovala nárok, že koľko dostane, až vtedy, dovtedy nič nevedel.

13. Následne sa vo veci konalo pojednávanie dňa 21.11.2022, na ktorom strany sporu ustálili hodnotu nehnuteľnosti, pokiaľ ide o byt č. XX, ktorý patrí do BSM a to vo výške 130.000,-eur. Žalovaný navrhol, aby súd zohľadnil disparitu podielov, má za to, že sú tu skutočnosti odôvodňujúce disparitu podielov a navrhol disparitu 20% v prospech žalobkyne a 80% v prospech žalovaného, žalobkyňa navrhovala 45% v prospech nej a 55% v prospech žalovaného. Pojednávanie bolo odročené za účelom mimosúdnych rokovaní medzi stranami sporu. Právny zástupca žalovaného podaním doručeným súdu dňa 09.01.2023 sa vyjadril, že medzi stranami sporu intenzívne prebiehajú mimosúdne rokovania, o ktorých budú súd informovať.

14. Na výzvu súdu právny zástupca žalovaného podaním zo dňa 07.03.2023 sa vyjadril, že k mimosúdnej dohode zatiaľ nedošlo. Právny zástupca žalobkyne podaním zo dňa 13.03.2023 na výzvu súdu uviedol, že prebiehali intenzívne mimosúdne rokovania formou mailovej komunikácie medzi právnymi zástupcami, k mimosúdnej dohode medzi stranami sporu nedošlo.

15. Výzvu zo dňa 20.03.2023 bol žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu vyzvaný, aby predložili súdu potvrdenie z banky o zostatku úveru, z ktorého bude zrejmý zostatok úveru ku dňu právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva 08.09.2011, koľko žalovaný zaplatil celkovo na splátky úveru od právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva doteraz a aký je aktuálny zostatok úveru, akú sumu má ešte žalovaný zaplatiť celkovo na úver do konečnej splatnosti úveru, aby uvedené potvrdenie predložil min. 2-3 dni pred nariadením pojednáváním. S poukazom na vyjadrenie žalovaného zo dňa 03.05.2023 bol výzvou zo dňa 09.05.2023 žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu opätovne vyzvaný, aby predložil najneskôr ku dňu pojednávania potvrdenie z banky, aký je aktuálny zostatok úveru k 20.05.2023, akú sumu má žalovaný zaplatiť celkovo na úver do konečnej splatnosti úveru a koľko žalovaný zaplatil celkovo na splátky úveru od právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva od 08.09.2011 do 20.05.2023.

16. Následne sa konalo pojednávanie vo veci samej dňa 25.05.2023. Uvedené pojednávanie bolo odročené na zhodný návrh procesných strán, právneho zástupcu žalobkyne a právneho zástupcu žalovaného na september 2023 s tým, že dovtedy budú medzi stranami sporu intenzívne prebiehať mimosúdne rokovania, strany sporu sú ochotné pristúpiť k uzavretiu mimosúdnej dohody, resp. predložiť do nasledujúceho termínu pojednávania prípadný zmier medzi stranami sporu na schválenie súdu. Uvedené pojednávanie tak bolo odročené na 18.09.2023 s tým, že strany sporu najneskôr do 11.09.2023 písomne oznámia súdu, či medzi stranami sporu došlo k mimosúdnej dohode, resp. či je možné uzavrieť zmier medzi stranami sporu. Zo strany žalovaného nebolo predložené na tomto pojednávaní potvrdenie z banky k danému zostatku z úveru. Žalovanému bola zároveň uložená povinnosť, aby najneskôr v lehote do 12.09.2023 predložil súdu potvrdenie z banky o aktuálnom zostatku úveru.

17. Na pojednávaní dňa 18.09.2023 sa právny zástupca žalobkyne vyjadril, čo sa týka potvrdenia o zostatku úveru, toto potvrdenie nenamietajú, je preukázaná z daného potvrdenia výška zaplatených splátok a zostatok istiny. Čo sa týka úveru, namietajú zaplatené úroky z omeškania, zmluvné pokuty, žalobkyňa za ne nenesie žiadnu zodpovednosť, by nemali byť započítané v rámci zaplatených splátok úveru. Čo sa týka disparity, nie je dôvod, aby súd pristúpil na disparitu, či už aj s poukazom na výpoveď samotného svedka. Vzhľadom k vzájomnému príbuzenskému pomeru svedok ako otec voči žalovanému, nemožno jeho výpoveď považovať za vierohodnú. Z výpovede bolo zrejmé, že svedok si nepamätá priamo konkrétne platby, ako boli platené, rozprával len orientačne, pod vplyvom potvrdenia, ktoré mu PZ žalovaného poskytla na nahliadnutie. V tomto smere dostatočným spôsobom nebola preukázaná jeho schopnosť, resp. úhrada kúpnej ceny, ktorú žalobkyňa potvrdila, resp. k okolnostiam úhrady sa sama vyjadrila. Je potrebné prihliadnuť na to, že žalobkyňa v prípade, že by mala vedomosť, že nadobudnutý byt nebude patriť do BSM, nikdy by nepristúpila k ďalším krokom a k uzatvoreniu zmluvy o nadobudnutie vlastníctva k jednotlivým nehnuteľnostiam. Rovnako neboli preukázané platby zo strany V. U.č, všetky platby, resp. potvrdenia, ktoré sú vystavované bytovým družstvom, sú evidované na meno žalovaného. Nemožno prihliadať na disparitu, ak by sa súd stotožnil s určitým odklonom a disparitou, je

potrebné prihliadať aj na zásluhovosť samotnej žalobkyne. Tak ako ona prezentovala, či už v rozvodovom konaní alebo v tomto konaní, ona sa zaslúžila o udržanie majetku z dôvodu, že žalovaný sa venoval svojim záujmom, požíval alkoholické nápoje, dostatočným spôsobom sa nevenoval rodine, takže majú za to, že tá disparita nie je jednoznačná a resp. výhradná na strane žalovaného. Pokiaľ by súd pristúpil k disparite podielov, navrhujú rozdiel v minimálnom rozsahu. Žalovaný nepreukázal, že vyrovnací podiel za kúpu predmetného bytu zaplatil otec žalovaného. Právny zástupca žalobkyne v závere pojednávania uviedol, že bolo vykonané dokazovanie, bola ustálená masa BSM a jednotlivé položky masy k BSM. Jedinú námietku, namietajú zaradenie motorového vozidla Mercedes do masy BSM, zo strany žalovaného došlo k rozšíreniu masy BSM ohľadne tejto položky až návrhom zo dňa 08.09.2016, to znamená 2 roky po uplynutí zákonnej trojročnej prekluzívnej lehoty, ktorá uplynula 08.09.2014. Čo sa týka nehnuteľností tak, ako súd skonštatoval, patria do BSM, nie je dôvod na disparitu podielov v prospech žalovaného. Vôľa otca žalovaného bola jednoznačne a jasne preukázaná prevodom členského podielu aj na žalobkyňu, nikdy od podania návrhu na vyporiadanie BSM samotný V. U.čE., ani žalovaný nikdy neuplatňoval nejakú neplatnosť právneho úkonu, resp. nedomáhal sa výlučného vlastníctva k predmetnej nehnuteľnosti, bolo tomu až po podaní žaloby. Už aj v iných konaniach, na ktoré poukazovali, bolo konštatované účelové tvrdenie jednak V.S. U.č, ale aj samotného žalovaného, ktorým sa snaží navodiť v prospech seba svoje vlastnícke právo k predmetnému bytu. V prípade, ak sa súd s ich názorom nestotožní a pristúpi k vyporiadaniu s ohľadom na disparitu podielov, tak rovnako na strane žalobkyne je potrebné prihliadať na okolnosti, ktorými sa zaslúžila o udržanie predmetných nehnuteľností. Čo sa týka trov konania, navrhujú, aby súd priznal žalobkyňi trovy konania súvisiace s daným konaním z dôvodu dlhotrvajúceho súdneho sporu, zapríčineného prevažne na strane žalovaného. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní uviedol, že potvrdenie zo dňa 05.09.2023 neobsahuje všetky náklady, ktoré boli spojené a vyčíslené počas platenia úveru, prikláňajú sa k potvrdeniu, ktoré bolo predložené dňa 03.03.2023, lebo tam chýbajú vyčíslené poplatky suma 924,87 eur. S poukazom na uznesenie odvolacieho súdu by sa mala zohľadniť disparita, nakoľko byt a garáž bola nadobudnutá rodičmi žalovaného a mali tam trvalý pobyt od roku 1974. Keby nebolo rodičov žalovaného, tak uvedený byt by nemohli nijakým spôsobom nadobudnúť do osobného vlastníctva v roku 2004. Svedecká výpoveď V. U.c.č, uvedený pán má viac ako 80 rokov, takže nemôže si pamätať dozadu 30 rokov, nemôže vedieť presne odcitovať, čo sa stalo pred 30 rokmi, ale ako sám potvrdil vo výpovedi, nemal nikdy v úmysle darovať predmetnú nehnuteľnosť na žalobkyňu. O tom svedčí aj v jednotlivých dohodách poznámka, ktorá bola tam napísaná, že je to prevod z otca na syna a nie voči žiadnym tretím osobám. Čo sa týka garáže, tam uvedená žalobkyňa absolútne nefiguruje a predmetná garáž by nemala byť súčasťou vyporiadania BSM. Úver, ktorý bol poskytnutý zo Slovenskej sporiteľne, bol čerpaný v roku 2010 v novembri a v decembri 2010 žalobkyňa opustila spoločnú domácnosť z dôvodu mimomanželského vzťahu. Nie je pravdou, že sa žalovaný nestaral o rodinu a nezabezpečoval ju. Finančné prostriedky, ktoré boli preukázané a v súdnom spise dokázané svedčia o tom, že uvedenú nehnuteľnosť vyplatila výlučne rodina žalovaného. Žalobkyňa v celom procese nikdy nepreukázala, akým finančným podielom sa ona sama podieľala na nadobudnutí predmetných nehnuteľností. Záujem žalobkyne sa sústredil iba na nehnuteľnosti, ale na splácanie úveru a resp. byť súčinný pri zmene úrokových sadzieb a fixácii nikdy nebola ochotná so žalovaným na uvedenom participovať. Je v záujme žalovaného, aby súd zohľadnil disparitu a rozhodol percentuálne o výške zásluhovosti na nadobudnutí nehnuteľnosti na byte, ostatné veci, ktoré sa týkajú vyporiadania BSM sa v podstate strany sporu dohodli, tam nie je problém. Čo sa týka disparity podielov vo vzťahu k bytu navrhujú 80% v prospech žalovaného a 20% v prospech žalobkyne. V spise sa nachádza doklad, kde je preukázané, že boli vyberané finančné prostriedky a boli uhrádzané V. U.c.č a naopak absentuje preukázanie akejkoľvek nárokovateľnosti žalobkyne na predmetný byt, akým spôsobom sa ona podieľala na nadobudnutí predmetného bytu, absentuje dôkazné bremeno žalobkyne. Čo sa týka vylúčenia z masy BSM motorového vozidla žalobkyne, nesúhlasia, aby bolo vylúčené z masy BSM, uvedený automobil patrí do masy BSM. Žalovaný urobil všetko, čo sa dalo z hľadiska aj uzatvorenia mimosúdnej dohody, aj z hľadiska toho, že uvedený úver pravidelne spláca. Žalovaný navrhuje, aby bola určená disparita 80% pre žalovaného a 20% pre žalobkyňu a zdôvodňuje to skutočnosťou: so žalobkyňou odkúpili byt v roku 2004 a žalobkyňa v roku 2010 opustila spoločnú domácnosť. Za toto obdobie je ochotný žalovaný priznať žalobkyňi 20% z užívania tejto nehnuteľnosti. Čo sa týka úveru, úver bol braný v novembri 2010 na vyplatenie debetných kariet a na nadobudnutie garáže, ktorá mala byť pre auto žalobkyne. Úver doteraz nie je splatený, sú tam nevýhodné úrokové sadzby, je ochotný tento úver prevziať na seba. Ďalší rozpor bol v ustálení ceny nehnuteľnosti za byt, nakoľko ceny nehnuteľností sa výrazne znížili, žalovaný navrhoval, aby sa nehnuteľnosť určila podľa aktuálneho času, ako sa tieto nehnuteľnosti oceňujú s poukazom aj na rozhodnutia NBS. Všetky náklady, ktoré sú spojené s konaním, by si mal každý z účastníkov znášať sám, je to záležitosťou oboch strán.

Žalovaný na pojednávaní uviedol, že od posledného pojednávania, že idú zvoliť nejakú formu dohody, prebiehala medzi stranami sporu mailová komunikácia, sms komunikácia. Bola mu poslaná zo strany žalobkyne sms dňa 19.08.2023, že súhlasí s dohodou vo výške 5.000,-eur na ruku a podpíše jej svoj podiel pozemku. Považoval to za vybavené s tým, že išli aj na miesto, kde sa stretli so susedom, ktorý chce ten pozemok odkúpiť, nevie načo jeho chceta k tomu, aby asi počul, že koľko za m², s tým, že teda on súhlasí s touto ponukou. K bytu uviedol, že v roku 1974 sa kúpil ten družstevný byt, na ktoré peniaze prispievala ešte jeho stará mama, otcova mama, s tým, že v roku 1982 roku zomrela jeho mama, v roku 1997, keď sa to prepisovala, tá dohoda, ten byt daroval otec jemu s tým, že všetky poplatky on platil a žalobkyňa nezaplatila ani halier, ani cent. Aj v roku 2004, keď sa odkupoval tento byt, tak sa to platilo peniazmi, ktoré otec poukazoval jemu. Žalobkyňa nezaplatila, keď boli manželia, ani halier v tom byte, keď sa spisovala tá dohoda. Jeho návrh na mimosúdnu dohodu voči žalobkyni bol taký, že jej vyplatí z titulu vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov sumu 5.000,-eur a čo sa týka pozemku, ktorý majú so žalobkyňou v podielovom spoluvlastníctve každý v spoluvlastníckom podiele 1/2, tak prevedie tú jednu polovicu na žalobkyňu, tým by mali ich vzájomné nároky vyporiadané.

18. Predmetom konania je vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov v zmysle ust. § 150 Občianskeho zákonníka. V zmysle tohto ustanovenia sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké (princíp parity). Zo zásady rovnosti podielov vyplýva, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Ide o vyvrátiteľnú právnu domnienku, a preto tu má súd možnosť určiť podiely v inom pomere a v závislosti od ďalších hľadísk určených v § 150 Občianskeho zákonníka. Súdny odklon od princípu rovnosti podielov (tzv. disparita podielov) je výnimočný, musí byť odôvodnený konkrétnymi okolnosťami. Ust. § 150 Občianskeho zákonníka, ani Občiansky zákonník v inom svojom ustanovení neustanovuje, akým konkrétnym spôsobom sa má disparita podielov premietnuť do vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Súdna prax pripúšťa, aby disparita podielov bola vyjadrená zlomkom, resp. percentom. Nie je ani vylúčené, že disparita podielov sa prejaví v tom, že niektorá vec z BSM bude prikázaná pri vyporiadaní jednému z nich bez povinnosti vyplatiť druhého z bývalých manželov za ňu vyrovnací podiel.

19. Podľa Nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 537/2012 z 13.03.2013: „Z ústavného hľadiska je neakceptovateľný právny názor, v zmysle ktorého transformácia spoločného členského podielu manželov (o nadobudnutie ktorého sa pričínil výlučne jeden z manželov, resp. ktorý bol nadobudnutý použitím výlučného majetku jedného z manželov) na spoločné vlastníctvo bytu vylučuje zohľadnenie pričinenia alebo vkladu jedného z manželov do spoločného majetku pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov, predmetom ktorého je už nehnuteľnosť - byt nadobudnutý takýmto spôsobom“. Ústavný súd SR v tomto náleze uviedol, že sa zároveň stotožňuje s právnym názorom uvedeným v rozsudku Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22Cdo/2914/99, podľa ktorého znenie § 150 Občianskeho zákonníka nevyklučuje, aby súd vyjadril rozdielnosť podielov manželov pri vyporiadaní spoločnej veci prihliadajúc na to, ako sa každý z manželov zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločnej veci a to tak, že vec prikáže do vlastníctva tomu z manželov, ktorý sa o nadobudnutie a udržanie spoločnej veci zaslúžil výlučne, resp. v prevažnej miere bez toho, aby mu uložil povinnosť, aby druhému manželovi, ktorý sa o jeho nadobudnutie a udržanie nezaslúžil, na vyrovnanie podielu zaplatiť určitú finančnú čiastku. Zákon explicitne neupravuje spôsob nerovného vyporiadania a disparita môže byť tak vyjadrená nie iba percentom, či zlomkom, ale aj prikázaním veci jednému z manželov bez povinnosti, aby bol zaviazaný finančne s druhým manželom, pokiaľ ide o túto vec, vyporiadať.

20. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22Cdo/209/2012 zo dňa 04.07.2013: pri disparite podielov sa vychádza z toho, že v individuálnych a odôvodnených pomeroch konkrétneho prípadu môžu byť okolnosti nadobudnutia členského podielu darovaním, tvoriace súčasť bezpodielového spoluvlastníctva manželov, zohľadnené úvahou o možnej disparite podielov opierajúce sa o prihliadnutie k tomu, ako sa ktorý z manželov zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločného majetku.

21. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22Cdo/4409/2014 zo dňa 17.12.2014: odklon od princípu rovnosti podielov (tzv. disparita podielov) musí mať opodstatnenie v konkrétnych okolnostiach. Poukázali na rozhodnutie najvyššieho súdu, že odklon od rovnosti podielov manželov na majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je na mieste iba za situácie, kedy zvýšené úsilie jedného z manželov zaistilo nadobudnutie a udržanie majetku značnej hodnoty.

22. Súd poukazuje na to, že medzi stranami sporu nedošlo k dohode o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov, preto je ho potrebné vyporiadať na základe žaloby žalobkyne, ktorá bola podaná v zákonom stanovenej lehote (do 3 rokov od zániku BSM).

23. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru a má za to, že pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov vychádzal z toho, že podiely žalobkyne a žalovaného sú rovnaké a to k predmetu masy BSM: nebytový priestor č. 10 (garáž), montovateľná chatka W. Z., osobné motorové vozidlo zn. X. M. a zn. Š. J.. Vo vzťahu k bytu č. XX a nebytovému priestoru č. X (garáž) súd na základe vykonaného dokazovania dospel k disparite podielov, súd zistil skutočnosti odôvodňujúce modifikáciu zásady rovnosti podielov, teda vychádzal z disparity podielov vo vzťahu k týmto konkrétnym nehnuteľnostiam.

24. Zisťovanie rozsahu vyporiadaného zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva manželov je založené na rešpektovaní dispozícií strán sporu, predmetu konania o vyporiadaní BSM a to v tom zmysle, že súd vyporiadava len tie veci, resp. majetok patriaci do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktoré strany sporu urobili predmetom sporu. Prekročiť ich návrhy v takomto konaní môže súd podľa ust. § 216 ods. 1 CSP len pokiaľ ide o výšku (cenu), a to ako ich vyporiadava z kvalitatívneho hľadiska, teda ako veci rozdelil (ktorému z manželov ich prikáže), prípadne prikáže jednému z nich s povinnosťou vyplatiť finančnú sumu na vyrovanie podielu druhému manželovi.

25. Čo sa týka konkrétne nebytového priestoru č. XX (garáže) - medzi stranami nebolo sporné zaradenie tohto majetku do masy BSM. Strany sporu sa zhodne v priebehu konania dohodli na hodnote tejto garáže na sumu 9.000,-eur. Sporové strany zhodne navrhli prikázať nebytový priestor č. XX (garáž) do vlastníctva žalovanému.

26. Pokiaľ ide o montovateľnú chatku v Z.j, ani jej zaradenie do masy BSM nebolo sporné. Strany sporu ju zhodne navrhli prikázať do vlastníctva žalobkyne, zhodli sa na jej hodnote v sume 4.000,-eur.

27. Do masy BSM bolo zaradené aj osobné motorové vozidlo zn. X. M. (jeho zaradenie do masy BSM namietala žalobkyňa). Túto majetkovú hodnotu žalovaný zaradil do masy BSM podaním doručeným súdu dňa 02.05.2013 označenom ako „Doplnenie do spisu č.k. 8C/198/2012“ (č.l. 41), čiže urobil predmetom sporu aj zaradenie tejto hnutelnej veci osobného motorového vozidla zn. X. M. (v 3-ročnej lehote od zániku BSM). S poukazom na uvedené, toto motorové vozidlo teda patrí do BSM. Sporové strany sa v priebehu konania zhodli na jeho hodnote vo výške 5.000,-eur a zhodne navrhli motorové vozidlo prikázať do vlastníctva žalobkyne.

28. Pokiaľ ide o zaradenie osobného motorového vozidla zn. Š. J. do masy BSM a jeho prikázanie do vlastníctva žalovaného, toto nebolo medzi stranami sporné. Spornou bola jeho zostatková hodnota. Strany sporu počas konania menili svoje tvrdenia o zostatkovej hodnote motorového vozidla. Tak žalobkyňa, ako aj žalovaný v konaní predložili internetové výpisy týkajúce sa kúpy osobného motorového vozidla zn. Š. J., kde hodnota motorového vozidla sa v závislosti od roku jeho výroby, typu, výkonu a najazdených kilometrov pohybovala v rozpätí od 900,-eur do takmer 5.000,-eur. Žalovaný nakoniec zostatkovú hodnotu motorového vozidla vzhľadom na rok jeho výroby (2001) považoval za nulovú. Súd vychádzajúc z tvrdení sporových strán a listinných dôkazov vo forme inzerátov, ako zostatkovú hodnotu predmetného motorového vozidla určil sumu 900,-eur, v rozsahu ktorej sumy považoval tvrdenia strán sporu za nesporné. Súd túto hodnotu považoval za primeranú, jednak zohľadniac námietku žalovaného, že žalobkyňa hľadisko opotrebovania osobných motorových vozidiel, ktoré sú predmetom BSM, účelovo a nepomerne vo väčšom rozsahu znížila pri osobnom motorovom vozidle zn. X. M., ktoré navrhla prikázať do jej vlastníctva. Pokiaľ žalovaný následne navrhoval určiť hodnotu tohto vozidla vo výške 0,-eur, nakoľko je vozidlo nepojazdné, uvedené tvrdenie súdu žiadnym spôsobom nepreukázal (nepreukázal nulovú hodnotu vozidla, nepreukázal, že je nepojazdné, že je napr. vyradené z evidencie motorových vozidiel).

29. Čo sa týka bytu č. XX a nebytového priestoru č. X (garáže), žalovaný v priebehu konania navrhoval, aby súd vyvodil disparitu podielov, čo sa týka týchto konkrétnych nehnuteľností. S poukazom na vyjadrenia strán, predložené listinné dôkazy a právny názor odvolacieho súdu uvedený v uznesení č.k. 7Co/7/2022-914 zo dňa 13.04.2022 dospel súd k záveru, že boli zistené skutočnosti odôvodňujúce modifikáciu zásady rovnosti podielov strán sporu, pokiaľ ide o vyporiadaní bytu č. XX a nebytového

priestoru č. X (garáže) spočívajúce v miere pričinenia, zásluhovosti o nadobudnutie a udržanie spoločnej veci.

30. Bolo preukázané listinnými dôkazmi a to najmä Dohodou o prevode členských práv k bytu a Dohodou o prevode členských práv ku garáži, že dňa 23.06.1999 bola uzatvorená Dohoda o prevode práv a povinností spojených s členstvom v SBD M.č., uzatvorená medzi prevodcom: E.. V. U.čE. (otec žalovaného) a nadobúdateľmi: X. U.č, V. U.č, na základe ktorej prevodca ako nájomca 2-izbového družstevného bytu č. XX prevádza členské práva a povinnosti spojené s členstvom v družstve, vrátane bytu, na nadobúdateľa dňom 01.07.1999. V čl. V. tejto dohody bolo uvedené: „Prevod sa uskutočňuje v priamom príbuzenskom pomere z otca na syna so všetkými právami a povinnosťami vrátane 2-izbového družstevného bytu i s členským podielom, obidvaja účastníci dohody sa zriekajú 15-dňovej odvolacej lehoty. Dohoda nadobúda platnosť dňom 01.07.1999.“ Zároveň bola uzatvorená nájomná zmluva medzi Stavebným bytovým družstvom v Bytči a členom družstva X. U.č ako nájomcom s tým, že Stavebné bytové družstvo Bytča prenecháva členovi družstva X. U.č 2-izbový družstevný byt s príslušenstvom v Bytči, číslo bytu XX, člen družstva X. U.č preberá do užívania pridelený družstevný byt s príslušenstvom dňa 01.07.1999 (čl. II). Na základe Dohody o prevode práv a povinností spojených s členstvom v SBD Bytča uzatvorenej dňa 23.06.1999 medzi prevodcom: E.. V. U.čE. a nadobúdateľom: X. U.č, prevodca ako nájomca garáže v Bytči, prevádza členské práva a povinnosti spojené s členstvom v družstve, vrátane bytu, na nadobúdateľa dňom 01.07.1999. V čl. V. tejto dohody bolo uvedené: „Prevod sa uskutočňuje v priamom príbuzenskom vzťahu z otca na syna so všetkými právami a povinnosťami vrátane členského podielu na garáž. Dohoda zo dňa 23.06.1999.“ Zároveň bola uzatvorená nájomná zmluva medzi Stavebným bytovým družstvom v Bytči a X. U.c.č, na základe ktorej Stavebné bytové družstvo v Bytča prenecháva členovi družstva X. U.č garáž, nájomná zmluva uzavretá dňa 19.08.1999. Následne dňa 23.02.2004 bola uzatvorená Zmluva o prevode družstevného bytu a pozemku do vlastníctva nájomcu - člena bytového družstva a to medzi prevádzajúcim: SBD v Bytči a nadobúdateľmi, členmi družstva: žalobcom, žalovanou, ktorej predmetom bol prevod bytu č. XX na X. poschodí bytového domu súp. č. XXXX, č. vchodu XX na ul. P. W. M.č. Na základe tejto zmluvy teda žalobkyňa a žalovaný nadobudli byt do bezpodielového spoluvlastníctva manželov s poukazom na ust. § 143 Občianskeho zákonníka, ust. § 16 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov.

31. Súd v tejto veci poukazuje na vyjadrenia otca žalovaného, otec žalovaného E.. V. U.čE. v Čestnom prehlásení zo dňa 13.06.2017 uviedol: „že čestne prehlasuje, že všetky platby za plnenia spojené s užívaním bytu č. XX, vo vchode č. XX, na X. poschodí bytového domu súp. č. XXXX, zapísané na H. XXXX, k.ú. Veľká Bytča, od 01.01.1999 do 31.12.2004 Stavebnému bytovému družstvu Bytča uhradil on E.. V. U.č. Týmto čestne prehlasuje, že všetky platby za plnenia spojené s užívaním garáže č. X v suteréne bytového domu súp. č. XXXX, zapísané na LV č. XXXX, vedenom pre k.ú. Veľká Bytča, od 01.01.1999 do 31.12.2004 Stavebnému bytovému družstvu Bytča, uhradil on E.. V. U.č. Týmto čestne prehlasuje, že kúpnu cenu za odpredaj garáže č. X Stavebnému bytovému družstvu M.č uhradil E.. V. U.čE.. V tomto čestnom prehlásení E.. V. U.č uviedol, že čestne prehlasuje, že členský podiel v Stavebnom bytovom družstve Bytča bezodplatne previedol na svojho syna X. U.č, pričom išlo o bezodplatný prevod z otca na syna. Jeho zámerom pri prevode členského podielu v SBD Bytča nikdy nebolo previesť členský podiel na V. U.č., ktorá v tom čase bola manželkou jeho syna X. U.č. Čestne prehlasuje, že V. U.čE. od neho žiadny členský podiel v SBD Bytča nikdy nenadobudla, a ani sa inak o získanie tohto členského podielu v SBD Bytča nepričinila“. Otec žalovaného sa vyjadril aj v podaní zo dňa 17.06.2022, v ktorom uviedol, že byt č. XX, ako aj garáž č. X, boli síce prevedené za trvania ich manželstva, avšak jeho vôľa previesť členské práva a povinnosti k bytu smerovala len k tomu, aby na základe Dohody o prevode práv a povinností spojených s členstvom v družstve, predmetom ktorej bol byt č. XX, ako i na základe Zmluvy o prevode členských práv ku garáži č. X, bol preberateľom práv iba jeho syn X. U.čE.. Nikdy by nebol súhlasil s tým, aby členské práva a povinnosti k predmetnému bytu a garáži nadobudla aj manželka jeho syna. Rovnako aby nadobudla aj členský podiel, pretože prevod sa uskutočnil v priamom príbuzenskom pomere z otca na syna so všetkými právami a povinnosťami vrátane 2-izbového družstevného bytu s členským podielom a tiež ku garáži. Dokonca aj kúpnu cenu za odkúpenie oboch nehnuteľností na základe zmlúv o nadobudnutí vlastníctva zaplatil on. Z Dohody o prevode členských práv k bytu a z Dohody o prevode členských práv ku garáži, ako aj z Čestného prehlásenia otca žalovaného zo dňa 13.06.2017, vyjadrenia otca žalovaného zo dňa 17.06.2022, z výsluchu svedka E.. V. U.čE. na pojednávaní dňa 22.09.2022, mal súd preukázané, z týchto dôkazov jednoznačne vyplýva vôľa otca žalovaného previesť členské práva k bytu, resp. nebytovému priestoru č. X, výslovne iba na žalovaného ako na svojho syna. Nemal v úmysle ich previesť na nevestu, t.j.

žalobkyňu, k tomu jeho vôľa vôbec nesmerovala, čo vyplýva zo samotných vyjadrení otca žalovaného, ako aj z čl. V. Dohôd o prevode členských práv, kde je jednoznačne preukázaná, vyjadrená vôľa prevodcu, t.j. otca žalovaného previesť členské práva v oboch prípadoch v priamom príbuzenskom pomere z otca na syna. Ide o výslovne prejavenu vôľu otca žalovaného (ktorú súd nemôže interpretovať, modifikovať odlišne). Súd má za to, že v konaní bolo preukázané, že kúpnu cenu za odkúpenie oboch nehnuteľností uhradil otec žalovaného, opak nebol v konaní preukázaný. Aj odvolací súd v bode 13. odôvodnenia uznesenia zo dňa 13.04.2022 uviedol, že v konaní bolo nesporne preukázané, že kúpnu cenu za odkúpenie oboch nehnuteľností uhradil otec žalovaného, žalobkyňa v konaní nepredložila žiadne dôkazy, ktorými by dokladovala mieru vlastného pričinenia k nadobudnutiu týchto nehnuteľností. Svedok v čestnom prehlásení, vo vyjadrení, v rámci svedeckej výpovede uviedol, že kúpnu cenu za prevod nehnuteľností, za prevod bytu uhradil on, lebo to chcel len na syna prepísať. Uviedol, že členský podiel do bytového družstva platil on, všetky poplatky, ktoré súviseli s prevodom, bolo to cca 35.000,- Sk, poukázal na list SBD zo dňa 09.12.2003, zo dňa 21.01.2004, kde bola vyčíslená suma na zaplatenie (22.150,-Sk), týkajúca sa predmetného bytu, záväzkov, poplatkov súvisiacich s realizáciou prevodu bytu. Aj keď výzva SBD zo dňa 21.01.2004 bola adresovaná žalobkyňi, žalovanému, nebolo preukázané, že by cenu, poplatky za prevod bytu uhradila žalobkyňa, resp. by uvedené bolo hradené z finančných prostriedkov patriacich do masy BSM. Sama žalobkyňa na pojednávaní dňa 22.09.2022 uviedla, že táto suma 22.150,-Sk nebola uhradená, mala sa uhradiť iba suma 2.123,-Sk v hotovosti. Žalobkyňa teda nepreukázala svoje tvrdenia.

32. Čo sa týka Dohody o prevode členských práv k nebytovému priestoru č. X (garáže), táto dohoda bola uzatvorená výlučne medzi otcom žalovaného a žalovaným. Žalobkyňa v tejto časti žiadnymi členskými právami nikdy nedisponovala, nevzniklo jej spoločné členstvo v družstve, ani spoločný nájom garáže, i keď je nespochybniteľné, že následne strany sporu nadobudli do BSM garáž na základe Zmluvy o prevode vlastníctva družstevnej garáže zo dňa 05.04.2004, preto súd na základe uvedených skutočností, čo sa týka vyporiadania nehnuteľnosti - nebytového priestoru č. X (garáže) rozhodol o disparite podielov medzi manželmi a to v pomere 100 % v prospech žalovaného a 0 % v prospech žalobkyne. S poukazom na uvedené skutočnosti, popísaný spôsob nadobudnutia garáže, odôvodnenie uznesenia odvolacieho súdu zo dňa 13.04.2022 (bod 12), kde odvolací súd uviedol, poukázal na skutočnosť zo strany otca žalovaného o jeho vôli darovať garáž výlučne svojmu synovi, že Dohoda o prevode členských práv k nebytovému priestoru garáži č. X bola uzatvorená výlučne medzi otcom žalovaného a žalovaným. Žalobkyňa v tejto časti žiadnymi členskými právami nikdy nedisponovala, nevzniklo jej spoločné členstvo v družstve, ani spoločný nájom garáže. Súd teda prikázal nebytový priestor č. X (garáž) do výlučného vlastníctva žalovaného bez povinnosti vyplatiť žalobkyňi vyrovnací podiel za túto nehnuteľnosť.

33. Čo sa týka bytu č. XX, aj tu súd dospel k záveru o disparite podielov medzi stranami sporu s poukazom na už uvedené skutočnosti, predložené listinné dôkazy, ako aj s poukazom na judikatúru Ústavného súdu SR a Najvyššieho súdu ČR. S poukazom na spôsob nadobudnutia bytu, ktorý byt pôvodne užívali rodičia žalovaného titulom nájmu družstevného bytu, titulom členstva v Stavebnom bytovom družstve v M.č, členmi bytového družstva a aj nájomcami boli obaja rodičia žalovaného. Po smrti matky žalovaného zdedil členské podiely v družstve otec žalovaného, ktorý sa stal aj výlučným nájomcom bytu č. XX. Dňa 23.06.1999 bola uzatvorená Dohoda o prevode práv a povinností spojených s členstvom v SBD M.č medzi prevodcom: otcom žalovaného a nadobúdateľmi: žalovaný a žalobkyňa. V čl. V. tejto dohody bolo výslovne uvedené, že sa prevod uskutočňuje v priamom príbuzenskom pomere z otca na syna so všetkými právami a povinnosťami vrátane 2-izbového družstevného bytu i s členským podielom - z ktorého článku dohody jednoznačne vyplýva vôľa otca žalovaného previesť členské práva k bytu výslovne iba na žalovaného ako na svojho syna, nemal v úmysle previesť na žalobkyňu. Takto výslovne prejavenu vôľu nemá súd právo modifikovať, resp. interpretovať odlišne od jej jazykového vyjadrenia. Ako bolo už uvedené, je nesporné, že tento byt následne nadobudli žalobkyňa a žalovaný do bezpodielového spoluvlastníctva manželov na základe zmluvy zo dňa 23.02.2004. Z uvedeného tak vyplýva, že sa žalovaný pričínil o nadobudnutie tohto majetku (bytu). Súd však zohľadňoval aj ďalšie rozhodujúce skutočnosti majúce podľa názoru súdu vplyv na určenie disparity podielov: stranám sporu bol poskytnutý na základe zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX úver na bývanie vo výške 35.000,-eur. Podľa tejto úverovej zmluvy bol úver poskytnutý na nadobudnutie, opravu, údržbu nehnuteľnosti (čl. I. zmluvy), banka poskytne dlžníkovi úver po splnení týchto podmienok a to: uzatvorenie zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti k bytu č. 58, vyplatenie úveru v SLSP, a.s. č. XXXXXXXXXXXX (čl. II bod 1. zmluvy), dlžník je povinný predložiť banke doklady preukazujúce účelovosť úveru a to najmä faktúru s dokladmi o ich zaplatení, doklad z registračnej pokladne, čestné

vyhlásenie dlžníka, v ktorom sú uvedené práce a materiál, ktoré do nehnuteľnosti zabudoval (čl. II bod 2. zmluvy). Pokiaľ sa žalovaná v priebehu konania vyjadrovala, že úver č. XXXXXXXXXXXX bol získaný za účelom kúpy bytu č. XX, ide o nepravdivé tvrdenie s poukazom aj na spôsob a hlavne dátum nadobudnutia bytu (zmluva zo dňa 23.02.2004). Úver bol poskytnutý žalobkyni a žalovanému na základe zmluvy o splátkovom úvere až dňa 12.11.2010. V priebehu konania žalobkyňa poukazovala aj na to, že úver bol použitý na rekonštrukciu bytu. Pokiaľ žalovaný v priebehu konania poukazoval na to, že z predmetného úverového vzťahu sa vyplácal úver č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 12.11.2009, ktorý bol na sumu 18.500,-eur, uvedené tvrdenie žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal a zo samostatnej zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 12.11.2010 jednoznačne vyplýva, že podmienkou poskytnutia úveru bolo vyplatenie iného úveru v SLSP č. XXXXXXXXXXXX (nevplyva z toho vyplatenie úveru č. XXXXXXXXXXXX). Práve naopak, žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 07.05.2019 výslovne uviedol, že splácal aj úver č. XXXXXXXXXXXX a od októbra 2011 do decembra 2011, z uvedeného úveru uhradil celkom sumu 614,60 eur. Čiže z jeho samotného vyjadrenia vyplýva, že úver poskytnutý dňa 12.11.2010, z tohto úveru nebol uhradený úver č. XXXXXXXXXXXX. Na pojednávaní dňa 18.09.2023 právny zástupca žalovaného uviedol, že daný úver bol braný na vyplatenie debetných kariet a na nadobudnutie garáže pre auto žalobkyne, uvedené tvrdenie nebolo v spore zo strany žalovaného preukázané, ide o rozporné tvrdenia žalovaného ohľadne použitia úveru. Súd mal za to, že úver bol poskytnutý pre potreby rodiny, aj na rekonštrukciu bytu (ako vyplýva z čl. I., II. zmluvy). Byt nadobudli do bezpodielového spoluvlastníctva manželov na základe zmluvy zo dňa 23.02.2004. Manželstvo bolo právoplatne rozvedené dňa 08.09.2011. Teda od okamihu, ako došlo k nadobudnutiu bytu do masy BSM sa žalobkyňa starala o spoločnú domácnosť, potreby rodiny, o deti (čo žalovaný nerozporoval), starala sa o udržanie spoločnej veci, teda aj bytu. Splátky úveru počas trvania manželstva sa hradili zo spoločných finančných prostriedkov patriacich do BSM. Žalobkyňa sa podieľala na udržaní tohto spoločného majetku (bytu) aj tým, že manželia uvedený byt prerobili, rekonštruovali, teda aj touto zásluhou, týmto jej pričinením sa podieľala na udržaní spoločného majetku. Čiže úver bol použitý aj na rekonštrukciu bytu, ktorý úver ako pasívum je zahrnuté do BSM a je predmetom vyporiadania, aj žalobkyňa bude participovať na úvere (podieľať sa na jeho splatení, keďže ide o spoločný záväzok oboch manželov), byt bude prikázaný do výlučného vlastníctva žalovaného. Na tieto rozhodujúce skutočnosti súd prihliadal pri určení disparity podielov. V priebehu konania žalobkyňa navrhovala disparitu podielov, čo sa týka bytu 45 % v prospech žalobkyne a 55 % v prospech žalovaného, neskôr 67,5 % v prospech žalovaného a 32,5 % v prospech žalobkyne. Žalovaný v priebehu konania, ako aj na pojednávaní dňa 18.09.2023 navrhoval disparitu podielov v pomere 20 % v prospech žalobkyne a 80 % v prospech žalovaného. Súd dospel k záveru, že je spravodlivé určiť disparitu podielu medzi bývalými manželmi vo vzťahu k bytu a to v pomere 25 % v prospech žalobkyne a 75 % v prospech žalovaného s poukazom na uvedené skutočnosti a zohľadnené kritériá uvedené v ust. § 150 Občianskeho zákonníka. V zmysle § 150 Občianskeho zákonníka treba prihliadať nielen na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu a ako sa zaslúžil o nadobudnutie spoločného majetku, ale zároveň aj na to, ako sa zaslúžil o udržanie spoločnej veci. Teda súd prihliadal aj na to, koľko rokov boli žalobkyňa a žalovaný spolu manželmi, v akom čase nadobudli byt, dokedy žili v spoločnej domácnosti (žalobkyňa sa odsťahovala koncom roka 2010), ako sa každý z nich staral o potreby rodiny, o udržanie majetku získaného za trvania manželstva. Izolované posudzovanie väčšieho pričinenia sa jedného z manželov o nadobudnutie spoločného majetku nemôže viesť k úvahe, disparite podielov bez toho, aby sa prihliadalo na starostlivosť druhého manžela o rodinu, o deti, o domácnosť, o obstarávanie spoločnej veci a takisto o mieru pričinenia sa o udržanie spoločného majetku. V priebehu konania sa strany sporu zhodli na hodnote bytu vo výške 130.000,-eur. Pokiaľ právny zástupca žalovaného na pojednávaní poukazoval na to, že ceny nehnuteľností sa znížili, aby sa nehnuteľnosť určila podľa aktuálneho času ako sa tie nehnuteľnosti oceňujú s poukazom na rozhodnutia Národnej banky Slovenska, súd uvádza, že žalovaný, resp. jeho právny zástupca uvedené žiadnym spôsobom bližšie nešpecifikovali, nekonkretizovali, nepodalí žiadny návrh, išlo teda iba o vyjadrenie všeobecného charakteru bez relevantnej výpovednej hodnoty, a preto súd tak ako uviedol, vychádzal zo zhodne stanovenej hodnoty bytu, ktorú strany sporu zhodne ustálili na sumu 130.000,-eur. Žiadne ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania ohľadne ceny bytu neboli podané zo strany žiadnej strany sporu, súd poukazuje na to, že ide o sporové konanie.

34. Súd poukazuje aj na to, že pokiaľ v priebehu konania bolo poukazované na konanie vedené na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 18C/399/2012, kde sa E.. V. U.čE. v predmetnom konaní domáhal určenia neplatnosti Dohody o prevode práv a povinností spojených s členstvom v Stavebnom bytovom družstve M.č zo dňa 23.06.1999, ktorej predmetom bol byt č. XX, ako aj určenia neplatnosti Zmluvy o prevode družstevného bytu a pozemku do vlastníctva nájomcu zo dňa 23.02.2004 a Zmluvy o prevode

vlastníctva k družstevnej garáži zo dňa 05.04.2004, otec žalovaného tvrdil, že nikdy nemal záujem previesť členské práva na žalobkyňu. Okresný súd Žilina rozsudkom č.k. 18C/399/2012-106 zo dňa 26.09.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 10Co/163/2014 zo dňa 04.11.2014 žalobu v celom rozsahu zamietol, nakoľko žaloba bola podaná po uplynutí premĺčacej doby, súd konštatoval nedostatok pasívnej vecnej legitímácie v spore a nedostatok naliehavého právneho záujmu. V tomto konaní sp. zn. 18C/399/2012 sa vôbec nezisťovala vôľa otca žalovaného, čiže uvedené rozhodnutie v tejto veci sp. zn. 18C/399/2012 je bez relevantnej súvislosti k danému predmetu sporu, ako na to poukázal aj odvolací súd v odôvodnení uznesenia zo dňa 13.04.2022 (bod 10, 11 odôvodnenia, v predmetnom konaní o vyporiadanie BSM súd nie je viazaný vyriešením tejto otázky zo strany či už prvostupňového alebo odvolacieho súdu v konaní sp. zn. 18C/399/2012).

35. Občiansky zákonník nemá výslovne ustanovené o tom, ako majú byť vyporiadané pohľadávky a dlhy manželov, ktoré sú spojené s ich bezpodielovým spoluvlastníctvom a vznikli počas jeho trvania. Pokiaľ tieto vzťahy nie sú osobitne upravené, je potrebné vychádzať podľa ust. § 853 Občianskeho zákonníka z ustanovení, ktoré upravujú vzťahy obsahom a účelom im najbližšie, primerane použiť ustanovenia § 149, § 150 Občianskeho zákonníka a vykonať aj vyporiadanie pohľadávok a dlhov, ktoré vznikli za trvania bezpodielového spoluvlastníctva manželov a v súvislosti s ich hospodárskym a spotrebným spoločenstvom.

36. Čo sa týka dlhov, ak mali manželia spoločnú pôžičku, ktorí sa rozviedli, o ich spoločnom majetku platí to, čo je stanovené v § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka, potom sa ten z bývalých manželov, ktorý zaplatil celý dlh z tejto pôžičky, resp. úveru (alebo viac ako polovicu) môže sa žalobou na súde domáhať, aby mu druhý z bývalých manželov nahradil, čo mal na tento dlh platiť podľa rovnakého podielu ich obidvoch na tomto dlhu (R 22/1991).

37. Pri vyporiadaní dlhu je potrebné vyporiadať i jeho príslušenstvo. Súdna prax v tomto ohľade prijala nasledujúce závery: a) ak sa predmetom vyporiadania BSM stal ku dňu, kedy o ňom rozhoduje súd, zatiaľ nezaplatený úročený dlh účastníkov, vyporiada súd nielen splatnú časť dlhu (vrátane úrokov odo dňa zániku bezpodielového spoluvlastníctva do dňa rozhodnutia súdu), ale aj jeho príslušenstvo - úroky, ktoré k dlhu prirastú až v budúcnosti, b) ak ku dňu vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva nebol dlh účastníkom uhradený, prikáže ho súd na úhradu niektorému z účastníkov vo výške danej ku dňu rozhodovania súdu, t.j. vrátane do tej doby už kapitalizovaného príslušenstva úrokov (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22Cdo/14/2006 zo dňa 03.10.2006). Ak sa stal predmetom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva doteraz neuhradený úročený dlh účastníkov ku dňu, kedy o ňom rozhoduje súd, vyporiada súd nielen splatnú časť dlhu (vrátane úrokov odo dňa zániku bezpodielového spoluvlastníctva do dňa rozhodnutia), ale aj jeho príslušenstvo, teda úroky, ktoré prirastú k dlhu až v budúcnosti. Pokiaľ žalobkyňa, resp. jej právny zástupca na pojednávaní dňa 18.09.2023 uviedol, že nenamietajú potvrdenie z banky o zostatku úveru, ale namietajú zaplatené úroky z omeškania, zmluvné pokuty, že žalobkyňa nenesie žiadnu zodpovednosť a nemali by byť započítané v rámci zaplatených splátok úveru - súd k uvedenému uvádza, že zo zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 12.11.2010 vyplýva, že ide o spoločný záväzok oboch bývalých manželov, teda na splácaní daného úveru sa mali/majú obaja podieľať spoločne a nerozdielne. Povinnosť splácať daný úver nemal iba žalovaný, ale aj žalobkyňa, teda bolo aj na nej, aby sa úver riadne a včas splácal, nie iba na žalovanom, uvedenú námietku preto súd posúdil ako nedôvodnú.

38. Za pasíva patriace do masy BSM sporové strany zhodne uviedli spotrebný úver XXXXXXXXXXX (splatný) a úver na základe zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXX zo dňa 12.11.2010. Medzi stranami nebolo sporné, že spotrebný úver č. XXXXXXXXXXX je v celom rozsahu splatený, pričom žalobkyňa sa na jeho splácaní podieľala sumou 7.061,45 eur a žalovaný v sume 634,46 eur. Pokiaľ ide o úver na základe zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXX v Slovenskej sporiteľni, a.s. zo dňa 12.11.2010 (podľa žalovaného splátky k 25. dňu v mesiaci), podľa potvrdenia z banky SLSP, a.s. zo dňa 05.09.2023 vyplýva, že zostatok istiny ku dňu 08.09.2011 (t.j. ku dňu právoplatnosti rozsudku o rozvoze) bol vo výške 34.603,28 eur, zostatok istiny ku dňu 02.09.2023 je vo výške 23.247,64 eur, výška zaplatených splátok spolu do 02.09.2023 je vo výške 31.282,95 eur (ďalej banka uviedla, že výška zaplatených riadnych úrokov od 09.09.2011 do 02.09.2023 je v sume 17.305,86 eur, výška zaplatených zmluvných úrokov z omeškania od 09.09.2011 do 02.09.2023 v sume 61,42 eur, výška zaplatených zmluvných pokút za omeškание od 09.09.2011 do 02.09.2023 v sume 275,-eur). Z uvedeného nepochybne vyplýva, že žalovaný zaplatil od právoplatnosti rozsudku o rozvoze manželstva do 02.09.2023 na splátky tohto

úveru spolu sumu 31.282,95 eur, pričom z takto doposiaľ uhradenej sumy by žalobkyňa mala znášať polovicu sumy. Pokiaľ ide o tento úver, nesporné je, že do konečnej splatnosti tohto úveru sú sporové strany ako spoludlžníci povinní zaplatiť ešte sumu 23.247,64 eur. V tomto prípade sa žalobkyňa má podieľať na splatení záväzku v rovnakej miere ako žalovaný, to je v jednej polovici. Pokiaľ právny zástupca žalovaného namietal, že uvedené potvrdenie nezohľadňuje všetky náklady, chýbajú poplatky za potvrdenia, má ísť o sumu 924,87 eur, súd uvádza, že ide o potvrdenie banky, z ktorého jednoznačne vyplýva, je preukázané, že žalovaný celkovo zaplatil na daný úver ku dňu 02.09.2023 sumu 31.282,95 eur. Žalovaný sa zaviazal, že predloží súdu potvrdenie z banky, z ktorého bude zrejmy aktuálny zostatok úveru - teda akú sumu má ešte žalovaný zaplatiť celkovo na úver do konečnej splatnosti úveru a koľko žalovaný celkovo zaplatil na splátky úveru od právoplatnosti rozsudku o rozvedení manželstva t.j. od 08.09.2021 do 31.08.2023 (banka vyčíslila k 02.09.2023). Súd vychádza z tohto potvrdenia banky, ktoré potvrdenie je pre súd relevantným dôkazom, nemajúc žiadny dôvod ho spochybňovať, navyše uvedené potvrdenie z banky predložil samotný žalovaný. Banka uviedla výšku celkovo zaplatených splátok do 02.09.2023 vo výške 31.282,95 eur (potom ako bolo vyššie už uvedené banka konkretizovala iba riadne úroky, úroky z omeškania a zmluvné pokuty, vzhľadom na výšku sumy je možné dôvodne konštatovať, že v tej sume 31.282,95 eur je zahrnutá aj istina a poplatky, ktoré neboli podrobne uvedené ako v potvrdení zo dňa 03.03.2023), pričom z tohto potvrdenia je teda možné vychádzať.

39. Na základe uvedeného tak žalobkyni boli prikázané hnuiteľné veci v sume 9.000,-eur (montovateľná chatka v sume 4.000,-eur a motorové vozidlo zn. Mercedes Benz v sume 5.000,-eur). Žalovanému boli prikázané hnuiteľné veci v hodnote 9.900,-eur (nebytový priestor č. 9 garáž v sume 9.000,-eur a motorové vozidlo zn. Škoda Octavia v sume 900,-eur), čiže žalovanému prináleží vyplatiť žalobkyni sumu 450,-eur. Čo sa týka nehnuteľnosti (bytu), tu súd zohľadnil disparitu podielov a to v pomere 25 % v prospech žalobkyne a 75 % v prospech žalovaného. To znamená 25 % v prospech žalobkyne je to suma 32.500,-eur (t.j. 25% zo sumy 130.000,-eur) a 75 % v prospech žalovaného je to suma 97.500,-eur (t.j. 75% zo sumy 130.000,-eur). Čiže žalovaný má vyplatiť žalobkyni sumu 32.950,-eur (32.500,-eur + suma 450,-eur). Čo sa týka pasív, tak súd zohľadnil skutočnosti, že na spotrebnom úvere, ktorý už je vyplatený, sa žalobkyňa podieľala sumou 7.061,45 eur a žalovaný sumou 634,46 eur. Čo sa týka úveru na základe zmluvy o splátkovom úvere XXXXXXXXXX zo dňa 12.11.2010 žalovaný celkovo na daný úver zaplatil sumu 31.282,95 eur a do konečnej splatnosti úveru zostáva ešte zaplatiť sumu 23.247,64 eur. Spolu pasíva predstavujú sumu 62.226,50 eur (suma 31.282,95 eur + suma 23.247,64 eur + suma 7.061,45 eur + suma 634,46 eur) : 2, každý by sa mal podieľať na pasívach v jednej polovici, čo predstavuje sumu 31.113,25 eur - mínus suma, ktorú uhradila žalobkyňa 7.061,45 eur, žalobkyňa by sa teda mala na pasívach podieľať sumou 24.051,80 eur. Z titulu hnuiteľného a nehnuteľného majetku, ktorý bol prikázaný žalovanému, žalovanému vznikla povinnosť vyplatiť žalobkyni sumu 32.950,-eur, na druhej strane však žalobkyňa je povinná podieľať sa na pasívach a to sumou 24.051,80 eur. Žalovanému tak vznikla povinnosť zaplatiť žalobkyni na vyrovnanie podielov z vyporiadavaného bezpodielového spoluvlastníctva manželov sumu 8.898,20 eur.

40. Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

41. Súd vzhľadom k výške žalovanému uloženej povinnosti zaplatiť žalobkyni na vyrovnanie podielov z vyporiadavaného bezpodielového spoluvlastníctva manželov sumu 8.898,20 eur, určil žalovanému v zmysle cit. ustanovenia § 232 ods. 3 CSP dlhšiu lehotu na plnenie tejto povinnosti a to 90 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Túto lehotu súd považoval za primeranú na získanie peňažných prostriedkov žalovaným, ktoré budú potrebné na plnenie tejto jeho povinnosti.

42. O trovách konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP, podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí v spojení s ust. § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. V konaní súd aplikoval citované ust. § 255 ods. 2 CSP a to z dôvodu, že konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov je síce návrhovým konaním, ale špecifickosť tohto konania spočíva v tom, že ho môže podať ktorákoľvek strana v záujme vyporiadať ich spoločný majetok. Súd nie je viazaný návrhmi strán sporu, ale určitý spôsob vyrovnania vzťahu vyplýva z právnych predpisov (§ 150 Občianskeho zákonníka). Preto nemožno hovoriť o úspechu alebo neúspechu niektorej zo strán sporu. Súd teda rozhodol tak, že žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa § 125 ods. 1 CSP, odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa § 125 ods. 2 CSP, podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizovanej podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa § 125 ods. 3 CSP, odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti), ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.